

יהודמן עמרמי

המיתמכים נעלמו בבית-השימוש

ואמר כי אינו מוכן לנצל רשיון זה. בינתיים עשה עסק דומה בארץ אחרת. דורון הקים פירמה בשם דוראל טראסט אטוויאייטד, בשותפות עם יהודה אלנברג, שעשתה הרבה עסקים עם חברת-הביטוח טוביט, שמנהלה הוא קרוב של אשתו.

דורון הכחיש כאילו אמר לזכריה ש-פלאטורשרון קשור עם עיסוקת-ההמחאות. הוא הוסיף, בחקירה נגדית, כי אחרי גיי-תוק היחסים הדיפלומטיים בין ישראל ו-גאבון הציע עמרמי כי ימכרו את הזכויות ליהלומים בגאבון לאיראנים במיליון דולר, ושימכור לו את הרשיון בגאבון ב-40 אלף דולר, והוא ימכרו לאיראנים. הוא הביא כמה אנשים מפרס, שישבו עימי. אחד מהם היה אדם בשם גוזאר ודורון לא הסכים לתנאים שהציע ולא מכר את הזכויות בגאבון.

הרפתקות

באיראן

דויד עמרמי העיד במישטרה כי שמו הקדם הוא הוואנג. הוא סיפר כי דורון הציע לו לרכוש עבורו רשיון להקמת בנק. הוא היה מעוניין בבנק, כדי לעשות עיסוקת-יהלומים. "דורון ביקש ישאשלים את הוצאותיו, ועוד שכר-סירותה בסך 50 אלף דולר, והוא ישיג לי רשיון-ביטוח במטבע זר. זה היה בשנת 1976. הסכמת. דורון אמר כי שלח את אלברט בקר לטפל בהקמת הרשיון.

"יום אחד אמר שהרשיון נמצא בהליכים אחרים, אך יש כבר בנק ויש חשבון של הבנק בבנק אחר, ויש המחאות שניתן למשוך אותן. הוא הראה לי כמה מהלמי-חאות, והיו אלה המחאות בנקאיות על שם הבנק שלו לעתיד, המשוכות מבנק אחר.

"בהמחאות לא היו סכומים ותאריכים, ודורון אמר שצריך להכניס כסף לחשבון כדי למשוך כספים בהמחאות. אכריכך הביא לי דורון המחאות שבהן נרשמו הסכומים ותאריכים. הוא נסע עם בקר לאיראן, עם ההמחאות שבהן רצה לקנות יהלומים. היו אלה המחאות של חשבון בשם מק-רולאנד בנק בבלגיה. אלברט עשה באיראן פעולות עם ההמחאות הללו.

"ערב אחד באיראן סיפר לו אלברט כי ההמחאות הן מזוייפות. הוא סיפר כי אלה המחאות שהוצאו על שם מק-רולאנד בנק, ועליידי הוספת קו קטן לאות "ר" של המילה מק-רולאנד בנק. כן אמר כי לא נעשה שום טיפול להוצאת רשיון בנק."

עמרמי הודה לאלברט על המידע, וביקש כי יעשה חשבון כמה כסף נשאר בחשבון בבלגיה, וכי ימשוך אותו. אחר-כך מכר אלברט בקר המחאה אחת לסוחר-שטיחים, וקיבל כסף תמורתה.

"אחר-כך חזרנו לארץ. ביקשתי כי לא (המשך בעמוד 38)

המשך הסידרה על 'הלווי' בנג': מיהו השותף האחרון

המחאות

מזוייפות

באיראן

דורון הגן או משרד עורכי-הדין שמואל תמיר, והוא לא הוסגר. קאמיאר ישב בשווייץ ככלא. שוחרר, ועתה הוא נמצא בירושלים. הוא אמר לזכריה שהבוס שלו הוא דורון.

קאזינו

צף

סיפר זכריה: באחד מביקורי אצל דורון, שגר או ברחוב רמז בתל-אביב, פגשתי את חברת-הכנסת שמואל פלאטורשרון. זה היה בשנת 1977. הם שיחקו שש-בש. שאלתי אותו אחר-כך אם הבוס שלו זה האיש ישעמו שיחק שש-בש. והוא ענה בחיוב. הוא אמר לי שהוא עומד לעשות עסקה עם פלאטורשרון, לקנות אוניה שתהפוך לקאזינו צף, ושאיני אנהל את העניין.

אשתו של דורון, רותה, העידה כי עמרמי פרץ לבקשתה את התא של בעלה בקאונטרי-קלאב בתל-אביב, והביא משם מעטפה חומה, ואמר לה שיש פנים כמה המחאות שהוא חושב שהן מזוייפות, וערביות בנקאיות. עמרמי מסר לה את המעטפה ואמר לה: "התפטרתי מהם." היא נכנסה לשירותי-הנשים והשימדה שם את ההמחאות, אך לא את הערביות, כי חשבה שיש להן ערך.

היא סיפרה כי היא ובעלה היו מיוודים עם עמרמי ואשתו, וביקרו הרבה אחד אצל השני. דורון עצמו העיד כי חלק מן ההמחאות המזוייפות קיבל מאחד ששמו אלברט בקר, ושפגש לפני שמונה שנים בשכונת ואדי-ג'יס בירושלים, שם שהה בביקור במיגר של למכירת מכוניות. הוא פגשו במישר של דני זכריה. הוא שאל את דורון אם יש לו עבודה בשבילו.

אותו זמן שאל עמרמי את דורון אם יש לו מישור שיוכל להעביר יהלומים לאיראן. לדבריו בעדות, יש מכס גבוה על יהלומים לאיראן. הוא הפגיש בין בקר לעמרמי, שנתן לבקר את הוצאות-הנסיעה לאיראן ועוד 1000 דולר לכל נסיעה. בקר נסע פעמים אחדות לאיראן.

דורון העיד כי ראה את עמרמי נתן לבקר כסף בקשר להמחאות המזוייפות. פעם נתן לו 20 או 25 אלף דולר. עמרמי סיפר לדורון כי רימו אותו באיראן, ויש הפסיד את כל כספו, והוא רוצה לנקום ברמאים. הוא רצה שבקר יקנה בהמחאות המזוייפות יהלומים מאותם שרימו אותו. עמרמי סיפר לדורון כי שלח את בקר בבלגיה, לפתוח חשבון בנקאי, וכי בקר עשה זאת. אחר-כך חזר עם בקר מאיראן ואמר כי לא הצליח, והיהלומנים לא האמינו להמחאות. דורון ביקש לרכוש ממנו את ההמחאות, אולם עמרמי השיב כי אינו רוצה למכרם בישראל.

דורון סיפר כי לו ולאנשים נוספים היה רשיון לכרות יהלומים בגאבון. הוא העביר את הרשיון לעמרמי, שנסע לגאבון וחזר

פשו של עמרמי מתנהל בימים אלה, ומגן עליו עורך-הדין שלמה תוסיהרקהן. תיק בית-המישפט (720/78) מגלה פרטים מאל-פים על הנועשה בתחומי ישראל, מתחת לחוטמם של השוטרים וראשי בורסת-היהלומים, הצועקים בימים אלה חמס כי לשווא טופלים עליהם השוטרים האשמות אינמות.

דניאל זכריה, שהפך עדי-מדינה, העיד כי הוא מכיר את דורון עוד משנת 1968. דורון הציג את עצמו לפניו כשגריר איראן בישראל. בשנת 1970 הוא נסע עימו ללונדון, לעיסקות (שלא בוצעו) של יצוא חלקי-חילוף למכוניות לארצות-ערב. דורון הפסיד בקאזינו בלונדון, ודני הילווה לו 40 אלף דולר. כנגד ההלוואות נתן דורון לזכריה המחאות בנקאיות.

זמן קצר לאחר מכן התגלו ההמחאות כמזוייפות. המישטרה הגיעה אליו, אך הוא לא הסגיר את דורון. הוא פנה אל דורון וביקש החזרה-החוב שהסתכם בשנת 1970 בסך 200 אלף לירות. אולם רק בשנת 1977 נתן לו דורון 45 אלף דולר בשש המחאות, שכולן נתפסו על-ידי המישטרה כמזוייפות, משמשות כמוצג ב-מישפט.

זכריה הספיק להפיץ חלק מן ההמחאות המזוייפות, ונתן אותן לקבלן ציון בצלאלי, שהעבירן הלאה.

בחקירה הנגדית סיפר זכריה כי הכיר את דורון באמצעות היסמאטריגולאשני קאמיאר, שהוסגר לשווייץ בשנת 1968 על רמאות בזהב, שביצע עם דורון, על

ב מאי 1978 חתמו האלוף (מיל.) שמור אל גונן (גורודיש) ודויד עמרמי חור זה, שלפיו תרכוש חברה בשם פאדאקט, הרשומה בוואדון, את מחצית הזכויות של גונן ואפרים אילין, בקיסרות המרכזי אפריקאית.

זכויות זה נתן זכות לחפש יהלומים, ו-כיוון שלגונן חסר המימון למימושו, הוא עיניין משקיעים שונים, שחלקם אף מימנו חלקית את הפרוייקט.

לקראת מחצית 1978 התברר כי אילין אינו מוכן להשקיע יותר, וכי קבוצת האמריקאים של הנרי הרר נשארה בלי כסף — אחד מראשיה, הרר, נמלט עם הקופה.

גונן הגיע אל עמרמי, שהודיע כי חברת פאדאקט תשקיע את הדרוש למימוש ה-זכויות. לפי ההסכם, על פאדאקט להשקיע שלושה מיליון דולר בשלב הראשון, ואם יימצאו יהלומים, עוד תישעה מיליון דולר. עם חתימת ההסכם נתן עמרמי המ-חאה של בנק שווייצרי על סך 50 אלף דולר.

עמרמי הציג כשותף שלו איראני בשם קאציאי, המתגורר בסביון, החווה אושר על-ידי עורך-דין יעקוב תמיר, שהיה עורך-הדין של חברת פאדאקט. עמרמי אמר לגונן, כי פאדאקט מסומנת על-ידי משקיעים יהודיים ואחרים מאיראן, וגונן, שהיה דחוק בכסף, ושעמד לאבד את ה-זכויות אם לא ישליש כסף בקופתה של ממשלת הקיסרות המרכזי-אפריקאית, חתם על החוזה חיש מהר. עמרמי וקאציאי אף טסו למקום שבו נמצא המיכרה, ונוכחו לדעת כי אכן יש בו יהלומים. עמרמי סיפר כי הרים במיכרה אבן במקום הווי-כיון, ומצא תחתיה יהלום גלמי גנאה.

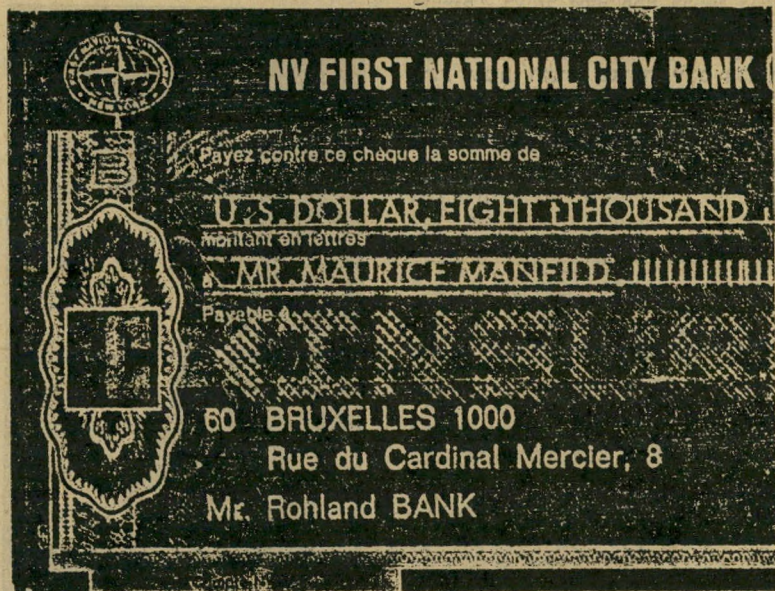
עד כמה שגונן יכול היה לברר על עמרמי, איש שתמנתו אינה מצוייה בשום מקום, הרי הוא יהלומן מכובד, שיש לו מישרדים בבית בורסת-היהלומים, ואשר עשה בשנת 1978 יצוא של יותר משלושה מיליון דולר, וזכה בתואר "יצואן מצ-טייב".

המחאות

מזוייפות

ב מחצית יולי 1978 נעצרו בתל-אביב שני יוצאי-פרס, דויד זכריה ומהדי אטהסמיי-דורון, כשהם מחזיקים הבני-לו של המחאות בנקאיות מזוייפות. זמן קצר לאחר מכן נעצר דויד עמרמי כשור-תף למעשה, ונגד דורון ועמרמי הוגש כתב-אישום בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב.

האישום הוא על זיוף ושימוש בהמחאות מזוייפות, והפצתן בין תושבי איראן ויושבי השטחים המחזקים בישראל. מאז שהוגש כתב-האישום הודה דורון בחלק מן ה-האשמות, ונידון ל-18 חודשי מאסר. מיש-

הבנק שלא היה

קטע מהמחאה מזוייפת. למטה היה רשום שם הלקוח המזומה: מר (מיסטר) רונלד בנק. על-ידי הפיכת הרי"ש של מיסטר לקו"ף, נוצר השם המזוייף, "מק רונלד בנק".